

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 1T/69/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5125011163
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:5125011163.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina samosudcom JUDr. Michalom Mravcom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.11.2025 v Čadci takto

rozhodol:

1/ obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, D., okr. D., tohto času vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava,

2/ obžalovaný E. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. B. XXX, okr. D.,

3/ obžalovaná E. G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. C., J. XXXX/XX, D., okr. D., adresa na doručovanie písomností K. XXXX/XX, D.,

s ú vinní, že

obvinení A. B., E. E. a E. G. H. po predchádzajúcej vzájomnej dohode dať poškodenému L. M. príučku, ktorá predchádzala spáchaniu skutku, v doposiaľ presne nezistenom čase po 15:30 hod. dňa 04.06.2025, po tom ako E. G. H. prišla k bytu rodičov poškodeného L. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., nachádzajúcom sa na adrese J. XXX/XX N. D., kde sa poškodený zdržiaval a tohto zavolať von na cigaretu a po tom ako sa poškodený s E. G. H. posadili na lavičku oproti vchodu do bytového domu na adrese J. XXX/XX N. D., kde poškodený zo svojej peňaženky vybral cigaretu, ktorú ponúkol a zapálil E. G. H., počas uvedeného, z doposiaľ presne nezisteného miesta nachádzajúceho sa medzi autami za chrbtom poškodeného, k tomuto pribehli A. B. a E. E., z ktorých jeden, po tom ako dorazili k lavičke, strhol poškodeného na zem, na čo tohto všetci traja páchatelia obstáli a fyzicky napadli spôsobom, že ho udierali rukami - pästami a kopali do oblasti celého tela, najmä oblasti rebier, chrbta a hlavy, pričom počas tohto útoku, v rámci ktorého si poškodený kryl svojou pravou rukou hlavu, začal A. B. poškodeného L. M. ťahať za nohu smerom k trávniku nachádzajúcemu sa pred lavičkou, počas čoho poškodeného obvinení E. E. a E. G. H. naďalej udierali, kopali a trhali za ošatenie na viacerých miestach, kedy E. G. H. uviedla „zoberte mu tú peňaženku“, načo poškodenému odcudzili z predného vrecka jeho čiernej mikiny značky Adidas textilnú peňaženku na suchý zips s vyobrazením jazdca F1 a nápisom K. N. s obsahom 2 ks bankoviek nominálnej hodnoty 20,- €, 3 ks bankoviek nominálnej hodnoty 10,- €, 1 ks bankovky nominálnej hodnoty 50,- € a 2 ks bankoviek nominálnej hodnoty 5,- €, občianskym preukazom a kartičkou poisťovne poškodeného a tiež biele bezdrôtové Bluetooth slúchadlá nezistenej značky „W“, bielej farby, ktoré mal taktiež uložené v prednom vrecku uvedenej mikiny, pričom počas uvedeného poškodenému z daného vrecka vypadol aj mobilný telefón, ktorý však tento ihneď chytil do ruky, kde následne v útoku obvinení ešte nejaký čas pokračovali, pričom následne z miesta všetci traja páchatelia odišli smerom k predajni COOP Jednota na O. I. N. D., odkiaľ sa E. G. H. spolu s A. B. po približne minúte vrátili na miesto činu a prezerali priestor pod autami vo vzdialenosti približne 10 metrov od poškodeného, načo z miesta opätovne odišli rovnakým smerom, čím spoločným konaním obvinení A. B., E. E. a E. G. H. spôsobili poškodenému L. M. škodu na majetku vo výške 130,- € odcudzením finančnej hotovosti z peňaženky, pričom samotná peňaženka bez uvedenej hotovosti bola zaistená v rámci obhliadky miesta činu na v odstavenom motorovom vozidle zn. Mazda 3, ECV: O., ďalej odcudzením bezdrôtových Bluetooth

slúchadiel, presne nezistenej značky a typu, s označením „W“ bielej farby v hodnote 41,- € a zranenia tržno-zmliaždenú ranu v spánkovo-temennej časti hlavy o veľkosti 2 cm, početné pomliaždeniny hlavy a početné odreniny hrudníka vpravo a oblasti chrbta, ktoré si vyžadujú objektívnu dobu liečby, PN a dobu obmedzenia v obvyklom spôsobe života do siedmych dní,

t e d a

- spoločným konaním sa slovne a fyzicky verejne dopustili výtržnosti tým, že napadli iného,
- spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali na veci, ktorú mal iný na sebe alebo pri sebe,
t ý m s p á c h a l i
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.
- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Z a t o i m u k l a d á :

1/ obžalovaný A. B.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2/ obžalovaný E. E.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému u k l a d á skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

3/ obžalovaná E. G. H.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmiennečne o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanej u k l a d á skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obžalovaným A. B., E. E., E. G. H. u k l a d á nahradiť spoločne a nerozdielne škodu poškodenému L. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., J. XXX/XXX, okr. D., v sume 1.410,- €.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 29.09.2025 bola súdu doručená obžaloba na obv. A. B., E. E. a E. G. H. pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Súd v súlade so zákonom vo veci vykonal dokazovanie, pričom v konaní vypočul obžalovaných A. B. a E. G. H., prečítal výpoveď obžalovaného E. E., vypočul svedka poškodeného, svedkov P. N. a Q. M., prečítal výpoveď svedka F. G. a oboznámil listinné dôkazy na vec sa viažúce a pri rešpektovaní zásad bezprostrednosti, ústnosti a objektívnej pravdy vychádzajúc z výsledkov dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

Obžalovaní A. B. a E. G. H. po poučení, že vyhlásenie o vine je neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. urobili vyhlásenie, že sú nevinní.

Obžalovaný E. E. sa hlavného pojednávania nezúčastnil, súhlasil s vykonaním hlavného pojednávania v prítomnosti.

Obžalovaný A. B. vo svojej výpovedi uviedol, že to čo sa mu kladie za vinu v uznesení o vznesení obvinenia, tak toto popiera, ale nie v plnom rozsahu. Je pravda, že chceli L. M. trocha postrašiť, ale nešli tam, kvôli tomu aby ho olúpili a ani zabili. Chceli ho iba postrašiť. To, čo uviedol L. M., je z jeho strany účelové a vymyslené nakoľko obvinený momentálne je priateľom E., ktorá bolo predtým priateľka poškodeného. Obvinený bol v ten deň u E., kde aj spal. Bol potom v meste si vybrať peniaze z bankomatu v E. B. a v T-come bol zaniest' starý settobox. Potom sa u Nosorožca stretol s E. a E. E., ktorého pozná zo školy, ale dlho sa nevideli, nakoľko on robí v zahraničí. Keď sedeli u Nosorožca, tak popíjali a rozprávali sa. Naraz sa vytiahla téma „M.“, ale kto to začal, to obvinený už nevie. Rozprávali sa a Patrícia povedala, že jej dlží nejaké peniaze, obvinený toto vedel už dávnejšie. Potom následne E. volala M. alebo on jej. E. potom povedala, že M. jej chce vrátiť peniaze, ale že musí prísť k nej k paneláku. Následne na to teda všetci išli ku M.. Boli tam obvinený, E. a E.. Bol s nimi aj R. S. so synom E., ale on ostal dole pod kostolom v parku aj s jej synom. Potom išli hore a rozdelili sa. Obvinený s E. išli spolu a E. T. G. B. M., nakoľko sa jej vybil mobil, tak mu išla zaklopať na dvere. Obvinený s E. išli druhov stranou a na lavičke pod panelákom, kde býva M. už sedela E. U. M.. On ich náhle zbadal a postavil sa z lavičky a išiel oproti nim. Obvinený mu povedal, že okráda mladé baby o peniaze, vyhráža sa im a prenasleduje ich. E. kvôli tomuto aj podala niekoľko oznámení na políciu v Čadci. Obvinený teda narážal na toto. Ono sa to rýchlo zbehlo ako poškodenému dohovárať, je pravda, že mu aj nadával, ale bol nahneván na to, ako sa poškodený správa k E. ale aj ku obvinenému, nakoľko aj jeho obviňuje, že je díler drog. Čo nie je pravda a pritom poškodený je díler drog. Začala bitka, obvinený s E. poškodenému dali niekoľko faciek a kopačiek dokopy to mohlo byť tak dve facky a tri kopačky. Potom obvinený poškodeného chytil za nohu a stiahol ho po tráve. Ako ho ťahal, tak videl ako mu vypadla z vrecka peňaženka. To bola taká malá platená peňaženka. Obvinený sa vtedy opýtal E., že či jej vrátil tie peniaze, na čo ona povedala, že nie. Tak obvinený vytiahol z peňaženky dva dvadsať euró bankovky a dal ich E.. Obvinený si všimol, že v peňaženke je biela skladačka, taká obálka ale iné veci si tam nevšimol. Potom peňaženku zahodil do trávy asi na dva metre. Následne na to 4 išli všetci preč k obchodu Jednota. Obvinený ako išli k tej Jednote, si spomenul, že v tej peňaženke bola aj tá obálka, tak sa tam s E. vrátili, ale už tú peňaženku nenašli. M. tam ešte bol aj so svojím otcom. Obvinený nevie, uviesť prečo sa tam vrátil hľadať tú peňaženku. To bolo také skratové konanie. E. išla s ním, ale on ju nevolal. Následne na to všetci odišli preč a išli k Patrícii na byt, ale predtým išli ešte po deti do škôl. Nie je pravda, že peňaženku ukradol a potom hodil do nejakého auta. Pravdou je iba to, že napadol M., a to z toho dôvodu že obťažuje a vyhráža sa E., obvinenému aj ich deťom. Taktiež je pravda, že poškodeného niekoľko krát udrel do tváre a dal mu nejaký ten kopanec a ťahal ho za nohu, ale nechcel mu nejakú ublížiť alebo ho zabiť. Chcel iba ho postrašiť a aby im dal pokoj. Taktiež nie je pravda, že poškodenému odcudzil 130,- eur a nejaké slúchadla a nemá vedomosť o tom, že niekto z nich by to urobil. Obvinený iba z tej peňaženky zobral tých 40,- eur, čo tam bolo a dal ich E., lebo jej ich poškodený dlžil. Obvinený M. vôbec nejakú nešacovala taktiež ani E. U. E.. Tá peňaženka poškodenému vypadla a tie slúchadla obvinený ani nevidel. E. do toho incidentu nejakú nezasahovala. Ona iba pri tom hovorila, že nech jej a obvinenému poškodený už dá pokoj. Vôbec nehovorila, že ho majú zabiť alebo okradnúť. Obvinený si myslí, že tú peňaženku do toho auta hodil potom M. ako si vybral tú obálku. On to chcel takto na nich naštíť a pomstiť sa E. a obvinenému. E. E. išiel sám s nimi, obvinený ho do ničoho nenútil. Išli tam za účelom poškodeného postrašiť, aby im dal už pokoj. Obvinený nevie, koho bol prvotný nápad tam ísť, zohralo sa to tak naraz. Možno to bol aj

obvineného nápad. Obvinený nemal nijakú zbraň alebo predmet pri útoku na M.. Obvinený ľutuje, že vôbec tam za M. išli, že ho zbil a taktiež ľutuje, že chytil tú peňaženku vôbec do ruky. Ďalej uviedol, že tam vôbec nešli ho okradnúť, on to plánoval, provokoval, vypisoval na internete. Išli ho iba trochu prefackať, aby s tým prestal. nezobral žiadne peniaze. Poškodený volal E., dlhoval jej peniaze, išlo aj o drogy. Mal vtedy pri sebe peniaze, bol po výplate, rovnako E. prišiel z roboty, mal peniaze. Do hlavy ho nebili, ani po hlave neskákali. Boxer nemal, nevie, prečo to E. uvádzal, mal iba kľúče. Celý incident trval asi minútu, je možné, že ho aj kopol, mal obuté tenisky. Ťahal ho po tráve, vtedy sa mu mikina vyhrnula a niečo mu z nej povypadávalo. Videl, že mu vypadli kľúče, peňaženka, nejaké obálky. E. sa do fyzickej potýčky nezapojila. Určite nekričala zabite ho, zoberte mu peniaze. V tom čase boli s E. veľmi dobrí kamaráti. Predtým bola s M., tento sa jej opakovane vyhráždal. Následne sa tam vrátili po tú obálku s tým, že sú tam drogy, peňaženku do ruky nezobral ani ju nezahadzoval. V prípravnom konaní vypovedal, že mu zobral peniaze, pretože mu bolo povedané policajtni, že keď sa prizná, bude možno prepustený. Nijakým spôsobom nešacoval poškodeného. Pre tie obálky sa vrátili preto, lebo tam mal byť pervitín, chceli ho ísť zobrať. Keď sa vrátili, obálky tam už neboli. Že sa tam vrátia po obálky sa rozhodli až keď odišli. Nedohodli sa na ničom až po ceste si povedali, že ho idú prefackať. Nechceli ho okradnúť, alebo mu niečo zobrať. Nevie kto koho ponúkal cigaretou, Patrícia cigarety mala, kupovala si ich po ceste v Jednote. Oni dvaja išli na miesto inou cestou ako Patrícia, pretože jej volal, aby prišla sama. Myslí, že bola aj u neho v byte. Videl ich sedieť až na lavičke. K Incidentu došlo na ceste ku paneláku, tam a pochytili, E. mu dala pár faciek, možno ho aj kopli, potom ho chytil za nohu a stiahol po tráve dole kopčekom, bolo to asi 3 metre. Žiadne slúchadlá tam nevidel, nevie, či tam bolo motorové vozidlo Mazda, nevie ako sa tam peňaženka dostala určite ju tam nehodil. Neboli na nej ani jeho odtlačky prstov. Po obálky sa vrátili asi o 5 – 10 minút, nevie, kto to vymyslel, možno to bol aj jeho nápad. Zdržali sa tam asi minútu. Bol tam iba s E., E. už išiel dole, poškodený mu vtedy povedal, že teraz skončí v base.

Obžalovaná E. G. – H. na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa v predmetný deň stretla s E. E. a išli spolu do Nosorožca. Pozná ho zo školy, boli spolužiaci a stretávajú sa ako kamaráti. Keď boli u Nosorožca, tak prišiel za nimi A., nakoľko bol v meste si vybrať peniaze. V F. bola teda ona, E. a A. a R. S.. Medzitým odišla nakoľko išla po syna a potom následne za ňou prišiel A.. Následne N. M., aby jej vrátil peniaze, nakoľko tie peniaze už od neho veľakrát pýtala. Dá sa povedať, že asi každý deň. A. jej ešte povedal, že načo poškodeného kontaktuje, že on jej dá zo svojho tie peniaze. V tom telefonáte jej M. povedal, že on má tie peniaze, ale musí prísť k nemu pred panelák, že mu má zavolať keď tam bude. A. ju ale nechcel pustiť samú, tak išiel s ňou a medzi časom k nim prišiel aj Laco s tým E.. Následne teda išli všetci sa prejsť a išli ku M.. Po ceste ani predtým sa o ničom nedohadovali, teda ani o bitke ani o ničom inom. A. sa iba bál, že jej niečo M. urobí. Preto išiel s ňou a teda aj Laco a jej syn. Nechala syna s kamarátom R., nakoľko sa chcel bicyklovať a taktiež nechcela, aby išiel ku M.. Oni ostali pod kostolom sa bicyklovať. Potom išla sama hore za M., pričom nevie, kde boli v tom čase E. s A.. Keď prišla k paneláku, tak zistila, že sa jej vybil telefón, tak išla k bytu kde M. býva a zaklopala. Otvorila jej jeho matka, s ktorou iba tak prehodila pár slov a ona zavolała M.. Potom teda išli vonku na lavičku, nakoľko jej povedal, že peniaze jej dá na lavičke. Sadli si na lavičku a poškodenému dala cigaretu lebo on nemal. Vôbec nie je pravda, že by jej on dával cigaretu. M. mal v rukách peňaženku a telefón, keď sedeli na lavičke. To, či si potom niekde dával tie veci, to nevie. Iba jej povedal, že čo si myslí, že on jej nič nedá. Následne sa postavil a ona sa postavila tiež a on sa pohol a chcel ísť asi domov. Ako kráčali popri sebe tak mu hovorila, že nech jej tie peniaze vráti, nakoľko je sama na deti ale on nereagoval. Potom iba tak mihom oka videla prichádzať E. s A. a M. sa následne otočil a buď do nej sotil alebo nechtiac nabúral, skoro spadla tým, že do nej teda asi sotil. Nasledovalo teda to, že sa strhla bitka ale kto, ako, kde a za čo, to nevie. Iba stála vedľa nich. M. nikto nekopal do hlavy, ale je teda pravda, že mu E. a A. dali niekoľko faciek a kopancov, ale nie do hlavy. Vôbec mu nedupali po hlave. A. ho chytil za nohu a iba ho trocha odtiahol do trávy. On ho asi nechcel už biť a chcel ho vyzliecť a dať mu nejaké ponaučenie, ale ako to myslel to nevie. On mu chcel dať iba také ponaučenie, vzhľadom k tomu, že aj M. ju v minulosti napadol. Nie je si vedomá, že by poškodenému niečo vypadlo, teda nič nevidela alebo to ani nezaregistrovala. Taktiež nie je pravda, že by niečo kričala a to, že zabite ho alebo vezmite mu peňaženku. Toto je úplný výmysel. Taktiež nie je pravda, že by bol vyzlečený. On mal na sebe tepláky asi to boli čierne ale nie je si istá a na vrchu si nepamätá, či mal tričko alebo mikinu, ale mal dlhý rukáv. Po tomto teda išli preč ku obchodu Jednota. Ešte si pamätá, že na ňu kričala jeho matka z okna bytu. Bolo to iba také, že „G. ty sviňa“ nereagovala na to. Potom išla do škôlky po syna a potom sa všetci stretli na byte u nej. Ani vo sne ju nenapadlo, že by ich M. mohol z niečoho obviňovať. Nevie prečo sa po incidente tam vrátili, asi sa chceli pozrieť, či je v poriadku a asi aj preto, že či tam neprišli policajti, nakoľko kričali, že volajú políciu. A možno keby tam polícia vtedy bola, tak by sa to tak aj vyriešilo na mieste. Nevidela obsah peňaženky, ktorú mal M. pri

sebe, nepamätá si, že by ju aj otváral, keď bol pri nej. Nevidela, že by poškodenému niečo vypadlo pri tej bitke, ale iba následne videla, že tá peňaženka leží okolo nej. Ale kto ju odhodil, to nevie, možno aj on sám. Po tom incidente jej A. dával peniaze, ale až neskôr ako išiel po dcéru. Hneď po incidente jej nič nedal. Nie je pravda, že hovorila E. a A., pri tom ako sa bili, aby zobrali M. peňaženku. Nie je pravda, čo sa im kladie za vinu. M. so to celé vymyslel a ten incident s A. a E. mu asi iba tak dobre zahral do kariet. Vôbec nič si neplánovali, to bolo iba také spontánne, a keď asi A. videl ako do nej M. sotil, to ho nahnevalo a už to všetko išlo. Včerajší deň, keď bola doma a vešala prádlo, tak išiel okolo M. a povedal jej, že ide z polície a že obvinená dostane 7 rokov, jej A. 20 a ten s tou bradou 12. Vtedy bežala za ním a kľakla si pred neho a s plačom ho prosila teda mu hovorila, že prečo toto robí. On jej na to povedal, že ak mu dá do večera 300,- eur, že to stiahne. Na to povedala, že toľko nemá, ale že mu to bude splácať. Kontaktovala ho s tým, že ona peniaze nemá a on povedal, že má rodinu, že nech jej pomôžu a stačí mu iba 200,- eur. Ľutuje, že tam vôbec išli.

Poškodený sa vyhrážal všetkým okolo nej. S kýmkoľvek sa stretla. E. sa jej pýtal, čo M., rozprávali sa o ňom. Potom jej prišla SMS, v ktorej napísal, že jediný koho vybaví je ona. Išlo o drogy. Po tej správe mu volala. E. navrhol, že pôjdu s ňou po tie drogy, keďže ju v minulosti napadol, išli spolu všetci. Bol s nimi aj R. S., ten však nešiel až ku M., strážil jej syna. Išli iba po drogy, v prípade, žeby ju napadol, že mu niečo dohovoria, aby ju nechal na pokoji. Cigarety vtedy mala, nevie, či si ich kúpila po ceste, M. nikdy nemal cigarety, vždy si pýtal. B. si bol vybrať peniaze, taktiež E. mal peniaze. Išli spolu, pri kostole sme sa rozdelili. Išla za ním hore, nevie, kade išli A. a E.. Sama išla preto, lebo jej to tak napísal. Išla hore k jeho bytu, rozprávala sa ešte s jeho mamou. Potom vyšiel M. a išli vonku na lavičku. Opýtala sa ho „či má, začal sa smiať“, že jej nič nedá. Peniaze mu dala. Povedal jej, že peniaze jej nevráti. Cigaretou ponúkla ona jeho. V rukách mal peňaženku a telefón, predpokladá, že si ich dal do mikiny. Nič jej nedal, rozprávali sa, on do nej nabúral, nevie, či naschvál. Potom prišiel E. a A., nepamätá si kto koho prvý udrel, bolo to rýchle. Matka poškodeného kričala z okna: „Kráľička veď ho zabijete“, nekričala: „zabite ho“ ani „zoberte mu tú peňaženku“. M. dostal pár faciek, bol aj na zemi, A. ho ťahal po zemi. Nepamätá si, žeby sa mu vyhrnula mikina. Určite ho nekopali do hlavy ani mu po hlave neskákali. Na druhý deň chodil popod jej okno a vykrikoval, že dostane 7 rokov, Ľubo 12 rokov a ten bradatý 10 rokov. Do incidentu sa fyzicky nezapájala, nikto nemal nič na ruke, žiadny boxer. predpokladá, že mali obuté tenisky. Nešacovali ho, nebola dohoda, žeby mu niečo zobrali. Dôvodom, prečo ho prefackali bolo asi to, že na ňu útočil. Nešli tam s tým, žeby ho išli zbiť, je možné, že sa rozprávali, že mu dohovoria. Nevidela, žeby mu niečo vypadlo z mikiny, nepamätá si to už. Slúchadlá stále nosí na ušiach. Nevidela, žeby mu niekto slúchadlá zobral. Potom odišli preč. Potom sa vrátili, išli sa pozrieť, či tam nezostali obálky s pervitínom. Vrátili sa asi po 3 – 5 minútach. Nemala v rukách peňaženku, nevie, prečo sa našla v aute. Na druhý deň jej poškodený pod oknami vykrikoval, že keď mu dá 200,- €, pôjde to stiahnuť. Nevie, kde boli tie obálky, nevie, či spomínala peňaženku. Nahrála si telefonát s poškodeným, určite nekričala zabite ho, veľa krát sa jej vyhrážal, prenasledoval ju. Išli tam preto, lebo si chceli kúpiť drogy.

Obžalovaný E. E. v prípravnom konaní vypovedal, že nepopiera, že poškodeného nenapadol, áno fyzicky ho napadol ale nie s tým úmyslom, aby mu vzal nejaké veci, ktoré by mal pri sebe. Dňa 04.06.2025 v doobedňajších hodinách prišiel do D.. Potreboval si vybaviť nejaké záležitosti. Okolo obedu sa bol najesť na kebab, kde stretol kamarátku E. H., s ktorou sa dali do reči a šli na pivo do pohostinstva Nosorožec v D.. Tam toho veľmi nevypli, pár pív. Potom tam prišiel jej terajší priateľ A. B. a tiež tam boli ďalší ich kamaráti. Počas rozhovoru sa A. zmienil o L. M. ohľadom toho, že E. ukradol nejaké peniaze, a že jej vypisuje na sociálnych sieťach, kde ju uráža a podobne. Pozná ho a do tejto debaty sa zapojil, nakoľko aj jemu M. už v minulosti písal a ho urážal. Potom A. navrhol E., aby ho nejakým spôsobom vytiahla von z bytu a tam si ho odchytiť a vysvetlí mu to. Oni sa potom cez telefón dohodli, teda E. s M., že sa stretnú pri jeho bytovke, kde býva na G.. Je to v blízkosti kostola. E. išla popredu a on s A. išli bokom cez taký bočný chodník. S A. keď prišiel pred ten panelák, tak už videl E., ako tam sedí s M. na lavičke. Išli k ním a M. tesne pred tým, možno 10m si ich M. všimol. Postavil sa z lavičky a zišiel dole na cestu, kde k nemu s A. prišli a A. ho prvý udrel do tváre pästou. On hneď nato poškodeného hodil na zem, a potom ho začal A. udierať pästou do hlavy. Priznáva, že poškodeného kopol asi tri krát nohou niekde do rebier. Potom ho do tohto miesta taktiež udieral pästami. Počas toho videl, ako sa M. pustila z hlavy krv a v zapätí si všimol, že A. má nasadený na hánkach taký boxer a tým ho udieral. A. povedal, že je to kokotina, aby to zahodil, tak ho poslúchol a niekde ho schoval. Následne A. začal kričať, že ideme M. vyzliecť dohola a začal mu vyzliekať mikinu a tričko. Tým, ako ho vyzliekal, sa M. na zemi plazil a odsúval tam na trávnik. Počas toho si držal nohavice, za ktoré ho A. ťahal a snažil sa mu ich vyzliecť a keď mu to nešlo, tak ho kopal. Kopal ho niekde do chrbta, brucha a nôh, počas toho stále sa mu snažil vyzliecť tie nohavice. Zároveň keď to videla E., ktorá stála kúsok od ich, tak začala na A.

kričať, že „vzleč toho kokota“ a akoby ho hecovala. Keď to videl a počul, tak na A. povedal, aby prestal, že toto už je príliš čo robí, zbytočne. Potom A. zobral za ruku, strhol ho nech prestane. Keď sa pozrel, tak na zemi pri M. bolo jeho oblečenie a osobné veci, pamätá si, že tam bolo oblečenie, peňaženka a telefón. To bolo kúsok od toho, ako ho začal vyzliekať asi pol metra. Bolo to všetko pri sebe a A. sa pre to zohol a všetko to zobral naraz do rúk a hodil oblečenie smerom niekde za seba medzi autá a mobil s peňaženkou niekde ku M.. s tým, že mu ešte nadal do žebrákov. Potom odtiaľ všetci odišli smerom k Jednote, kde po ceste stretli Laca, to je kamarát čo s nimi sedel aj v tom Nosorožci a ten zatiaľ čo robili ako povedal strážil E. syna. Zrazu A. povedal, že sa tam na to miesto musí vrátiť. A. sa opýtal že načo tam chce ísť naspäť, ale len mu povedal že nerieš a odišiel a za ním aj E.. Zostal tam s R. a s tým malým E. synom B., dal si tam ešte pivo. A. sa S. E. vrátil asi po 15 minútach, a E. hneď išla do obchodu, do tej Jednoty, tam urobila nákup. Zostal s R. a E. aj s A. išli pre ich deti do škôlky. Potom keď deti vybavili, ešte išli všetci spolu k E. na byt na sídlisko 3. Boli tam aj tie ich deti, tie sa bavili vonku pred bytovkou. Tam posedeli, niečo popili. A. medzi tým niekde odbehol, vrátil sa a potom zas odbehol a už neprišiel. Nevie, kde A. bol. S R. ešte nejaký čas sedeli a potom odišli. Boli tam celkovo asi hodinu. Odtiaľ išiel k jednej známej, kde prespal. Potom na druhý deň ráno mu volala E., aby šiel na políciu, tak sa dohodli, že predtým sa stretnú a na tomto stretnutí mu povedala niečo ohľadom 45,- eur ale nevie, čo tým myslela, ale z kontextu pochopil, že je to asi niečo z toho, čo sa stalo deň predtým, a asi ich vzal A. a dal jej ich, ale nevie, čo presne, nepovedala mu. Vie, že poškodený E. dlhoval nejaké peniaze, okradol ju asi dva mesiace dozadu. Zobral jej mobilný telefón, ten jej zobral, vrátil a z toho mobilu písal správy. A v tom F. hovoril A., že jej dlží 100,- eur. Čo sa týka priebehu samotného fyzického napadnutia voči L. M., tak s A. prišiel ku M., dali ho na zem, a tam ho kopol na rebrá. A. ho udieral do hlavy a on ho udieral na stred tela. Kopol ho asi po tri kopy a tri údery. Nevie, koľko krát a ako udrel poškodeného obv. B., to bolo rýchle možno desať, dvadsať krát, ten ho udieral do hlavy. Z jeho strany neboli použité žiadne predmety, ktorými by poškodeného udieral, ale všimol si, že B. pri tom ako ho bil M., tak mal na ruke na hánkach nasadený kovový boxer. To si všimol po tom, ako M. začal tiecť krv. Nemal ho celý čas, musel ho počas toho vytiahnuť a keď to videl tak mu povedal, nech to schová, že je to pičovina, tak to aj urobil. Viac si nevšimol, že by ho znova vytiahol. Napadol poškodeného L. M. z dôvodu, že ten mu vypisoval somariny, volal mu v noci do roboty, to bolo okolo 01:00 ráno. Vyhrážal sa mu tam v správach a hanil jeho matku, a E. sa obvinenému sťažovala, že čo jej robí, že ju prenasleduje, už viac krát aj pre pol rokom mu to hovorila, že stále ju otravuje, že nevie čo má robiť, bola ho nahlásiť aj na políciu, a stále jej znepríjemňuje život. Nevie, z akého dôvodu ho poškodený M. takýmto spôsobom uráža a obťažuje, nevidí mu do hlavy, ale myslí si, že ak poškodený ho videl niekde s E. tak asi žiarli, boli sa s ňou niekedy najesť. Obsah týchto vyhrážok je v telefóne, bolo to že keď ťa uvidím tak ťa zabijem a podobne. Nevie, prečo to poškodený tak píše, je to chorý človek, narkoman. Nemal s poškodeným osobne nejaké nezhody či konflikt v minulosti, on ho nepozná ako takto. Nerozumie tým vyhrážkam poškodeného, on bol u E., že do piče kto je to ten M., že mu píše do roboty, tak mu to vysvetlila, že je to ten čo ju prenasleduje a tak že nech si to nevšíma. Asi na jednu správu odpísal a potom poškodeného zablokoval. K tomu, že poškodený v rámci svojho výsluchu uviedol, že nebol zo strany páchatel'ov tzv. „bitý“ žiadnym predmetom, uviedol, že videl krv na hlave a hneď, že B. má na ruke boxer, nevie, koľko rán mu B. dal s ním asi iba jednu. Nevie to vysvetliť, hovorí, čo videl. Či ho B. udrel, nevie, videl krvavú hlavu a boxer na ruke. Povedal mu, nech to schová, tak to schoval. Vie, že poškodený E. dlhoval nejaké peniaze. H. do toho ataku zasahovala tak, že kričala, že „vzleč toho kokota“ keď ho začal vyzliekať, predtým niečo že nevie, že „konečne sa ti to vráti ty hajzel, to bolo ešte na začiatku“ a keď odchádzali tak mu povedala „aj nabudúce L.“. Nevidel, že by H. na mieste poškodeného nejaký spôsobom napadla. Nevie o tom, či sa vyjadrovala na mieste počas tohto fyzického útoku H. prípadne B. na adresu poškodeného vo vzťahu k nejakým dlhom resp. peniazom, nič také vo vzťahu k peniazom, dlhom nepočul, že by kričala. Keď poškodeného začal A. vyzliekať, tak mu tam povypadávali veci. Videl tam mobil, peňaženku no a to oblečenie. To bolo všetko pri sebe ako mu to strhol dole. To trvalo minútu, keď mu strhol dole veci, tak tie veci teda mobil a peňaženka boli pri tej mikine. A. mu ďalej sťahoval nohavice, on mu ich trhal a on ho stopol, hodil A. za seba, nech prestane. A A. na to zobral tie veci, ktoré tam boli vypadnuté tričko na jednu stranu, mikinu na druhu a niečo na poškodeného zakričal. Peňaženku a telefón hodil ku poškodenému na trávnik, oni už vtedy boli na ceste na parkovisku. Nevšimol si, že by B. aj pozeral obsah tejto peňaženky. On ani jednu z týchto vecí v rukách nadržal. Ani mobil, ani peňaženku ani to oblečenie. Nevšimol si na mieste pri tomto útoku, že by poškodený mal pri sebe nejaké slúchadlá. Nevie, či po tom, ako bola poškodenému vyzlečená mikina, že by z nej vypadli akékoľvek predmety, videl to na zemi pri tých veciach. Z miesta činu odchádzali tak, že všetci traja išli spolu dole kopcom smerom k Jednote. Išli spoločne, potom prišli k Lacovi a tomu E. synovi, A. sa tam že ide vrátiť, obvinený že načo, on nerieš, E. išla za ním, nevie kvôli čomu. On išiel s R. ku jednote pri tej škôlke. Nevie sa vyjadriť k okolnostiam, kvôli ktorým sa na

toto mieste neskôr vrátili H. a B.. Všimol si, že v blízkosti miesta činu boli odparkované nejaké motorové vozidlá, to bolo na ceste, no aké konkrétne to boli, to nevie, nepamätá si. Prvé auto, čo bolo vedľa toho incidentu, bolo tmavomodré, značku nevie. Všimol si, že z M. vypadlo niečo, boli to poskladané obálky, „skladačky“. Bolo to pri tých veciach, keď mu A. strhol tu mikinu. Boli tam nejaké dve, tri. Nezaujímal sa o to. Tieto predmety podobajúce sa na požívanie drog nikto z toho miesta nevzal keď tam bol. B. tesne po tomto skutku, keď z miesta činu odišli, sa s ním nebavil o tom, že by poškodený L. M. mal mať pri sebe drogy, nemá to rád. Nepamätá si, že by vyslovila niečo H. na jeho adresu prípadne obv. B. pred tým, ako poškodeného fyzicky napadli, možno iba M., ale nevie. včera ráno 5.6.2025 keď sa zobudil, zapol si telefón, išiel smerom na zastávku domov, tak mu volal mama, že tam bola polícia a do 20 minút mu volala E., že u nich boli tiež policajti, a že tam zmizlo nejakých 45,- eur, teda M. počas toho útoku. Tak jej povedal, že sa stretnú, lebo o ničom nevie. Potom sa stretli, na E. si sadli a rozprávali sa s tým, že pôjdu na políciu vypovedať, keďže ich zháňajú. Iba mu povedala, že vraj je to ako lúpež, že mu zmizlo počas toho 45,- eur, nechápal, o ničom nevedel. Potom prišli policajti a legitimovali ho, a on im na to povedal, že akurát tam ide, šiel s nimi dobrovoľne. Býva na S. B. spolu s mamou, bratom R. a jeho dvoma malými deťmi. Príjem má okolo 3.500,- euro. Náklady nejaké nemá, platí bežné výdavky, dlhy má na zdravotnej, exekúcie. Vtedy mal obuté plátenné tenisky sivej farby, s čiernymi šnúrkami a čiernou pätou, bielou podrážkou. A oblečené mal na sebe toto isté, čierno hnedé tenisky, tmavo žlté kraťasy a šedé tričko s čiernym vzorom.

Svedok – poškodený L. M. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 04.06.2025 asi o cca. 15.00 hod. mu zavolala E. G. H., spýtala sa ho, že či nejde na cigaretu, pričom volala mu z utajeného čísla na jeho číslo XXXX XXX XXX. Na to jej povedal, že môže prísť a ona povedala, že príde a tak jej povedal, že keď bude pred vchodom tak nech zavolá, nakoľko ona vie presne kde býva. Poznajú sa od 9tich rokov, pretože bývala o panelák vyššie na J.. Ona potom ani nevolala, rovno klopala na dvere, pričom otvorila jeho matka a tá naňho zakričala, že E. tu je, tak šli na cigárko vonku, vo výťahu mu povedala, že asi stratila cigarety a tak jej povedal, že má tu jednu cigaretu a že dávajú napoly jednu. Potom sa pýtal, kde idú a ona povedala, že poď sadneme tu na lavičku pred vchodom a dáme cigaretu. Vonku vytiahol peňaženku, kde mal tú cigaretu a dal jej ju, a povedal jej nech mu nechá polku, pričom ako sa postavil a zapaloval jej tú cigaretu tak od chodníka z pred paneláka prišiel B. aj s tým druhým, asi sa volá E. a strhli ho na zem a začali po ňom skákať. V peňaženke mal 130 eur v bankovkách a občiansky a kartičku poisťovne, pričom toto E. videla. B. pozná z ulice z počutia, že sedel a robil „sprostosti“ ako napr. drogy a podobne. Mal čiernu vestu, šatku cez tvár, trojštvrťové kraťase a už viac nevie. Druhý muž mohol mať asi 180cm a 110kg a mal šiltovku mal cop a čiernu opravenú bradu, asi 40 rokov. Oni dvaja ho strhli na zem z lavičky na cestu obkolesili ho a všetci traja potom doňho kopali, kopali a päsťovali ho do hlavy, do chrbtice a do hrude, mohlo to trvať asi 4 alebo 5 minút. Potom E. zakričala, že zober mu tú peňaženku potom ho začali zasa biť a potom ho B. začal odťahovať smerom ku trávniku počas bitky tak mu E. povedala „teraz skapeš“. Na trávniku aj počas toho ako ho tam ťahali bitka pokračovala a ako ho hodili dole trávnikom tak sa chytil takého zábradlia, čo je pri trávniku chodník a potom niekto z okna z paneláku zakričal, že „vy ho zabijete“ a oni traja sa rozutekali. Potom asi po minúte alebo po minúte a pol sa vrátili B. aj s Patríciovou, pri čom už bol aj jeho otec, ktorý tam stál a hovoril, aby sa nehýbal a nerobil sprostosti. Oni dvaja potom hľadali niečo okolo a popod autá a utekali smerom dole ku Jednote a ten tretí muž tam už nebol on sa nevracal a musel tam ostať kdesi. Počas útoku nehovoril nič, pravou rukou si bránil hlavu ľavou si držal kľučku, kde mal peňaženku. Peňaženku mal v kľučke v mikine a tú mu zobrali hneď na začiatku ako ho strhli z lavičky na zem a tam ho bili, pričom pri tom mu vypadol aj telefón, ktorý ale hneď chytil ľavou rukou a držal ho. Po tom telefóne ale vôbec nešli a ani mu ho neskúsili zobrať. V kľučke mal aj Bluetooth slúchadlá v hodnote 30 € a kľúče pričom toto mu tiež zobrali aj spolu s peňaženkou. Peňaženka bola silno modrá so športovcom na vrchu. Nevie, kto konkrétne mu vybral uvedené veci, najprv nevedeli, kde má peňaženku a trhali ho za vrecká od teplákov a potom šáhli už iba po mikine. Pri útoku ho nevyzliekali. Celé to teda skončilo, keď sa oni vrátili, niečo hľadali pod tými autami a potom odišli, následne otec zavolať políciu. Čo sa týka E. G. H., boli kamaráti, predtým bývali spolu pol roka pričom mali partnerský vzťah. Bývali na adrese J. XXXX, D.. Rozišli sa, lebo tam zasahoval jej manžel a boli tam v kuse hádky a nič iné ale tam nikto nič nechceli riešiť a tak sa rozišli a šiel bývať k rodičom. Po rozchode ostali kamaráti. S obvinenou ešte po rozchode intímne žil. S E. G. H. pred skutkom komunikoval, bolo to asi obeď pričom mu povedala, že ide do telekomu niečo vybavovať. Oni si sem-tam, 11 prípadne každý deň zavolali o bežných veciach. Cez sociálne siete priamo nekomunikovali, ale poškodený má profil na Facebooku s názvom M. L., kde si asi 03.06.2025 napísal status, nevie jeho presné znenie, ale napísal tam, V. E. je kurva. Napísal to, pretože mu niekto niečo rozprával, tak to tam iba tak tľachol. Predtým mu E. G. H. nevolala z utajeného čísla, v deň útoku sa

to stalo prvý krát, jej číslo vie z hlavy a to XXXX XXX XXX. Nevie, čo bolo motívom konania týchto osôb v súvislosti s odcudzením jeho vecí ako aj fyzického napadnutia týmito osobami. K tomu, akým spôsobom mohli páchatelia vedieť, že bude mať so sebou nejakú finančnú hotovosť resp. veci, poškodený uviedol, že väčšinou vždycky chodieval s nejakými „korunami“. E. G. H. počas toho, ako sedeli na lavičke pri cigarete, s nikým nekomunikovala, netelefonovala ani nedávala nejaké znamenie alebo pokyn, ktorý by poškodený jednoznačne identifikoval. Miesto, kde si sadnú, resp. konkrétnu lavičku vybrala Patrícia. V tom čase v okolí predmetnej lavičky, resp. miesta útoku boli iba on, Patrícia a tí dvaja ďalší. Páchatelia počas útoku nepoužili nejaké predmety ani zbrane. Nikto nič neuvádzal či už smerom k nemu alebo medzi sebou nejaké vyjadrenia pred útokom, počas neho resp. aj po útoku, iba E. hovorila, „zabite ho“. Keď po ňom skákali na ceste, tak povedala teraz skapeš a keď ho ťahali do trávy tak povedala zabite ho. A. B. poškodený nepozná vôbec, iba z ulice čo sa o ňom rozprávalo. Pozná ho asi 7 alebo 8 rokov, ale doteraz ho nikdy ani nevidel. Za život ho videl možno dva krát, pričom chodil po vonku s kamarátom „B.“ a tak vedel ako vyzerá. Aktuálne nemá s nejakými osobami majetkové alebo iné spory resp. majetkové alebo iné spory s A. B. alebo E. G. H.. Nie je užívateľom omamných alebo psychotropných látok resp. alkoholu, má probačný a mediačný dohľad, ktorý má za pervitín a tak teraz čistý. Vie, že A. B. a E. G. H. sú užívateľmi aj drog aj alkoholu. Robí v W., zateplovača, zarobí 450 €. Čo sa týka zranení spôsobených mu útokom páchatel'ov, poškodený utrpel modriny na hrudi a na chrbtici a tržná rana na hlave. Majetková škoda mu bola spôsobená 130 € v hotovosti a tých 30 € za tie slúchadlá. Iná škodami nevznikla. Od útoku nekontaktoval E. G. H.. K tomu, prečo to tvrdí obvinená vo svojom výsluchu a takisto priložila do spisu aj smsku, kde ho ona kontaktuje a prosí, že nemá odkiaľ zohnať 200 €, poškodený uviedol, že si to vymyslela a odkedy to urobila ju nevidel, ona mu volala a jej povedal, že mám ťa piči a nech ho nekontaktuje, pretože urobili naňho lúpež. Prečo spomínala 200 €, nevie. Od útoku nekontaktoval pána E..

Volala mu E. G. H. s tel. čísla XXXX XXX XXX, chcela si kúpiť drogy. E. ho bil boxerom do hlavy, B. ho stiahol na cestu, aj s E.. H. poskakovala, tiež si do neho koplá. B. a H. mu skákali po hlave. Na lavičke boli asi 3 minúty, pýtala sa ho, či má drogy, povedala mu, že nemá peniaze. Aj tak by jej nič nepredal, potom spred vchodu vybehli B. a E.. Mal pri sebe 160,- € a dve obálky pervitínu, tieto mal v peňaženke, odkiaľ vyberal cigaretu. Boli tam 2,-, 10,-, 5,- € bankovky.

Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal, že mal iba 130,- €, bral to tak, že celková škoda bola 160,- € vrátane bielych bezdrôtových slúchadiel. Mal na sebe mikinu Adidas, peňaženku mal vo vrecku. H. videla obsah peňaženky, keď z nej vyberal cigaretu. B. a E. počas incidentu nič nehovorili, H. povedala: zoberte mu tú peňaženku a zbite ho!. Podľa neho to bolo naplánované, ona ho vytiahla na lavičku, následne ho olúpili. Z basy si volajú, dohovárajú sa, bol pri nej, keď telefonovala s B.. Ona mu volá, aby jej pomohol. Bol pri viacerých telefonátoch. B. ho ťahal smerom ku trávniku, potom odišli, keď nejaká žena zakričala, či ho chcú zabiť, mohla to byť aj jeho matka. Keď ho ťahali povedal im, že pôjdu do basy. Bránil sa jednou rukou, druhou rukou si držal kľokanku, kde mal peňaženku. E. mu zobrala H.. Potom sa vrátili a hľadali niečo pod autami. H. je aj teraz nafetovaná, vie to od dílera X. E.. Boli preč asi 3 – 4 minúty, potom sa vrátili. Nevie, či niečo našli, peňaženka sa potom našla v aute. Našli ju policajti, oni dvaja okolo toho auta poskakovali. Potom odišli preč a prišla polícia. Poškodenú nekontaktoval, nerozprával ňou, telefonovala mu iba ona. O tejto veci spolu nehovorili, telefonovala mu, aby to stiahol, nežiadal od nej peniaze. Trvá na tom, že kričala „zabite ho“, čo je v prepise telefónu uvedené: „to som už musel trochu polepšiť“ určite nepovedal. V prípravnom konaní neuvádzal, že si išla kúpiť drogy, pretože sa ho to nikto nepýtal. S obžalovanou boli vo vzťahu. Potom keď ho chytili s drogami, nechala ho a išla za ďalším dílerom. Ona má dva telefóny volá na striedačku raz z jedného raz z druhého. E. a B. písal pred incidentom nech jej dajú pokoj. Obžalovaným nevypisoval výhražné správy, nevyhrážal sa jej, že ju pripraví o dieťa. Na súde pred pojednávacou miestnosťou je povedal, aká je sprostá, že príde o deti. Trvá na tom, že mu skákali po hlave aj po iných častiach tela, odreniny a modriny som si predsa nespôsobil sám. E. a B. nevedeli, že má pri sebe peniaze, toto videla iba H.. SMS jej neposlal, ona ho sama kontaktovala. B. E. na ruke nevidel, ale cítil, že ho niečím kovovým udiera po hlave. Nevie, čo urobila s peňaženkou, keď ju zobrala, oni ho ešte bili, zobrala mu ju z kľokanky z vrecka. Nevie, prečo kričala: „zoberte mu tú peňaženku“, keď mu ju ona brala. Peňaženku mu zobrala asi v strede útoku, vtedy ležal na zemi. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal, že mu ju zobrali hneď na začiatku, sústredil sa na ten útok, aby mu viac neublížili, jednoznačne však je, že mu peňaženku zobrala H..

V tom čase pracoval u L. X. pomocné práce pri rekonštrukcii cesty. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal, že robil v Třinci zateplovača, bolo to tak, že pred napadnutím pracoval u X. a po napadnutí pracoval v Třinci. za dva dni zmenil zamestnanie. v peňaženke mal 130,- € a dva sáčky pervitínu, občiansky preukaz a cigaretu, ktorú s obžalovanou vyfajčil na polovicu.

K prečítanému tel. hovoru na str. 10 sa nevie vyjadriť, čo znamenalo to, aj keby som povedal E. pravdu. Rozprával pravdu, nevie sa vyjadriť k tomu, čo vtedy povedal.

S obžalovanou od incidentu bol si 50 krát, čo ho zavolala k nej domov. Kontaktuje ho cez telefón, pri telefonáte s B. bol asi 30 krát, naposledy teraz v nedeľu. Naposledy mu obžalovaná volala dnes ráno. Pýtala sa ho, kedy bude súd.

Svedkyňa P. N. vypovedala, že sedela okolo 15:45 h pri Jednote. počula obrovskú ranu a krik. Videla ako niekto letí dole kopcom. Pokiaľ ide o tú ranu, bol to skôr krik ako rana. Potom okolo nej prebehli tri osoby, počula ako žena medzi nimi povedala máš tu peňaženku a obálku“ on jej odpovedal, že nie, načo mu povedala: “ ty si ju tam nechal“ potom videla ako sa vracajú. Počula iba ako kričal mužský hlas, ženský hlas nepočula. Videla ako niekto letí dole kopcom a kričí. Nevidela, či to bol poškodený, ale keď prišla na miesto, bol tam on jediný, ktorému tiekla krv z hlavy. Osoba, ktorá povedala o peňaženke a obálke, je podľa nej tu prítomná obžalovaná, mala vtedy oblečenú červenú blúzku. Pamätá si ešte jednu osobu, ktorá mala bradu, obžalovaného tu prítomného si nevie vybaviť. Nie je si istá, či sa vrátili všetci traja. Boli tam aj iné mamičky s deťmi, je to však ďalej – ihrisko. Nebolo odtiaľ vidieť iba počuť. Ja som. Iba videla ako niekto sotili dole kopcom. Iba videla, že niekto letí dole kopcom a kričí. Videl sa kotúľať niekoho v čiernom oblečení, nevidela m , či na vrchu kopca stál.

Svedok Q. M. – otec poškodeného na hlavnom pojednávaní uviedol, že z okna videl ako ho bijú, kopú, stiahli ho dole kopcom, z okna zakričal, že ide po políciu, keď zišiel dole, už tam neboli, bol tam len L., bol zakrvavený, potom sa dvaja vrátili, obžalovaná sa postavila pred poškodeného, chcela ho kopnúť, čo sa jej nepodarilo. Potom sa rozbehli a ušli preč. Nepočul, žeby niekto na niekoho kričal, alebo sa o niečom rozprávali. Keď pozeral z okna mohlo to trvať 1 minútu až minútu tridsať, potom šiel do výťahu. Kým zišiel dole mohlo to trvať okolo 5 minút, keď tam prišiel, už tam neboli. Nevidel, žeby niekto z útočníkov niečo zobral, alebo poškodeného prešacovali. Keď prišiel dole poškodený bol od krvi, povedal, že mu zobrali peniaze. Nevidel, žeby mal pri sebe nejaké veci, keď prišiel dole. Bol prítomný, keď policajti našli v motorovom vozidle, ktoré malo otvorené okno, peňaženku. Toto vozidlo a nachádzalo v priestore, kde ho bili, asi dva metre od lavičky. Vo výhľade mu nič nebránilo, bolo tam postavené lešenie, ale sieťka ešte nebola natiahnutá.

Keď tam prišiel, pýtal sa poškodeného prečo mu to urobili, on mu s plačom povedal, nechaj to tak. Povedal, že nevie, prečo sa to stalo. Nehovoril, ako ho tie osoby bili. Videl ako ho bili dvaja, ona stála nad nimi na vrchu, potom prišla k nim. Nevidel, žeby obžalovaná udierala poškodeného. Išiel k oknu kvôli kriku, ale čo kričali, nepočul. Počul jej hlas, ako niečo kričí, nevie čo. Nevidel, žeby niekto niečo bral zo zeme. Videl, keď poškodený bral peňaženku a išiel vonku. Nevie, čo mal v peňaženke. Obálku tam nevidel. Keď sa vrátili obžalovaná chcela ešte poškodeného napadnúť, ako keby tam niečo hľadali, chodili okolo neho, vydávali rôzne zvuky, keď povedal, že ide polícia, tak ušli preč. Nevie, či sa po skutku kontaktovali obžalovaní s poškodeným. Nevie, ako bol na tom finančne. Vie, že v minulosti mal niečo s drogami, všetko kontroluje aj manželka, dokonca volal políciu, keď mal podozrenie. Nevie, či poškodený mal vzťah s obžalovanou. Obžalovaná ho nezaujíma, aj na farskom múre je napísané, že E. je najväčšia dílerka. Počul, ako manželka kričala z okna: „čo tam robíte s mojim synom“.

Súd so súhlasom prokurátora, obhajcov a obžalovaných postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal výpoveď svedka F. G., ktorý vypovedal, že mal tam auto, ktoré je napísané na deda, bolo teplo, nechal vzađu otvorené okno. Vybehol domov, keď sa chystal dole, z paneláku počul krik, pozrel sa z okna a videl, že ho kopali na zemi a kričali po ňom. Asi po 5 minútach zazvonil sused, že má peňaženku v aute na zadných sedačkách. Obžalovaných nepozná, poškodený je sused. Videl, že jedna osoba ležala na zemi a kopali ho tí chalani. Tá žena na neho len kričala. Videl na mieste dvoch mužov a jednu ženu. Určite na neho niečo kričali ale nepamätá si čo. Peňaženka bola vzađu na sedačke, auto bolo asi 1,5 metra od lavičky, pri ktorej sa bili. Nevie presne, do akých miest ho kopali tí chalani, myslí si, že do hlavy, lebo tam mal odreniny.

Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisového materiálu, prečítaní listinných dôkazov, z ktorých vychádzal, a z ktorých mal preukázané nasledovné.

Na fotografiách (č.l. 83) je zachytená obuv obžalovaného E. E., ide o čierne pláténé tenisky.

Z prepisu telefonického hovoru medzi obžalovanou E. G. H. a poškodeným L. M. (179) mal súd preukázané, že obžalovaná a poškodený počas telefonického hovoru okrem iného uviedli, že :

Obžalovaná: „ Do trávy, ale o ťa sme nič nevzali. A tých 40 eur však to bolo, to bolo moje vlastne a však ty si sám hovoril, keď ťa oni bili, ja som sa ťa ani nedotkla, ty tam vyprávaš, že ty kokos, že ja som ťa bila a sám si kričal, že zoberte si tie peniaze“

„My sme ti nič nechceli urobiť. My sme tu išli iba oni išli , iba kvôli tomu, že jak by si zas vyhlupoval. Ale samo sa to hentak jakosika zvrtilo.“

Obžalovaná: „No podskakovala, podskakovala, ja som ti iba povedala, že a čo si čakal. A vôbec som nekričala, že zabite ho, to prečo takto hovoríš?“

Poškodený: „ To som už musel troška polepšiť.“

Poškodený bol doposiaľ 9 krát právoplatne odsúdený najmä za majetkovú a drogovú trestnú činnosť.

Na poškodeného bola dňa 06.06.2025 podaná obžaloba pre zločin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Tr. zák.

Na čl. 209 až 226 je založená elektronická komunikácia z ktorej vyplýva, že poškodený píše správy obžalovanej E. G. H., okrem iného písal dňa 04.06. o 12:25 obžalovanej „Jedine koho vybavím si ty E. nikoho iného a aj to musíš prísť vždy sama za mnu s pozdravom L.“

Taktiež sa obžalovanej vyhráža fyzickým násilím, sociálkou“

Na fotodokumentácii (č.l. 235) je zachytený poškodený, pričom je zrejmé, že na tele má viditeľné zranenia a to na chrbte, vľavo na hlave, na ľavej ruke, taktiež na pravom lakti a na nohách.

Podľa lekárskeho správ (č.l. 244) poškodený bol napadnutý inými osobami, kopnutý do hlavy a ťahal ho po zemi.

Zo zápisnice o rekognícii (č.l. 281) mal súd preukázané, že poškodený opoznal ako jedného z útočníkov obžalovaného E. E..

Z analýzy kamerových záznamov (č.l. 328) vyplýva, že na videozázname sa v čase 14:42:18 hod. až 14:42:21 hod. (reálne 15:42:18 hod a 15:42:21 hod.) prichádzajú A. B. a E. H. zo smeru od miesta spáchania skutku. V čase 14:44:07 hod. až 14:44:14 hod. (reálne 15:44:07 hod. a 15:44:14 hod.) A. B. a E. H. odchádzajú za budovu predajne Supermarket COOP Jednota smerom ku kostolu na G..

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a fotodokumentácie vyplýva, že k incidentu došlo pri lavičke na trávnej ploche, pri ktorej sa nachádzalo motorové vozidlo zn. Mazda 3, ev.č. O. tmavomodrej farby, ktoré má otvorené zadné pravé okno na sedačke ktorého sa nachádzala peňaženka modro-červenej farby s nápisom MAX VERSTAPEN. V tráve sa nachádzal občiansky preukaz poškodeného.

Uznesením OOPZ Čadca zo dňa 12.04.2025, ČVS:ORP -169/CA-CA-2025 poverený príslušník odovzdal vec podozrenia z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť L. M. voči obžalovanej E. G. H. Okresnému úrade V Čadci na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Z výpisu z evidencie priestupkov (č.l. 387) vyplýva, že obžalovaný A. B. bol opakovane postihnutý za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že bol doposiaľ 6 krát právoplatne uznaný vinným najmä pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy Rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T/14/2024 zo dňa 5.1.2024, právoplatným v ten istý deň a bol mu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 6 mesiacov do 5.10.2025.

E. E. bol uznaný vinným zo spáchania priestupku celkovo 4 krát, z toho jedenkrát pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a dvakrát pre priestupok proti majetku. V odpise z registra trestov má tri záznamy, v dvoch prípadoch sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený a jeden pre skutok spáchaný na území Spolkovej republiky Nemecko.

Obžalovaná E. G. H. nemá evidované priestupky, v registri trestov nemá záznam.

Súd postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal znalecké posudky a odborné vyjadrenia, z ktorých mal preukázané nasledovné:

Zo záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Slovenskej Ľupči č. ČES-PPZ.KEU-SL-EXP2025/1453 vyplýva, že na povrchu občianskeho preukazu sa nenachádzajú žiadne viditeľné daktyloskopické stopy.

Zo záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Slovenskej Ľupči č. ČES-PPZ.KEU-SL-EXP2025/1453 vyplýva, že rovnaký profil DNA biologického materiálu mužského pôvodu zo vzoriek zaistených na peňaženke a preukazu nie je zhodný ani s jedným z DNA profilov E. E. a A. B..

Z odborného vyjadrenia č. 62/2025 vyhotoveného K. Q. Y. vyplýva, že poškodený utrpel tieto poranenia:

- tržno-zmliaždená rana v spánkovo-temenej časti hlavy o veľkosti 2 cm
- početné pomliaždenia hlavy
- početné odreniny hrudníka vpravo.

Najpravdepodobnejší mechanizmus vzniku poranení je taký, že k poraneniam došlo následkom pôsobenia opakovaných tupých úderov charakteru vonkajšieho tupého, mechanického násillia na oblasť hlavy, pričom vzhľadom na početnú lokáciu, a vzniknuté ľahké poranenia – sa mohlo jednať o údery päsťou strednej intenzity, eventuálne kopy strednej intenzity. Tržná rana na hlave mohla vzniknúť pri predmetnom incidente aj následkom pádu poškodeného na zem s úderom hlavy o okolité zariadenia, cestu a pod.

Odreniny hrudníka vpravo a chrbta – vznikli pôsobením vonkajšieho mechanického tangenciálne (šikmo) na kožu pôsobiaceho násillia – odreniny v oblasti pravej časti hrudník a chrbta vpravo – viditeľné na fotografii – majú šrámovitý priebeh a mohli vzniknúť krátkodobým potiahnutím poškodeného po drsnej zemi (podklad charakteru asfaltovej cesty, chodníka a pod.)

Ostatné odreniny mohli vzniknúť i kopaním, so šikmým dopadom kopancov na poranené oblasti.

Vzhľadom na lokalizáciu poranení – početné odreniny, a pomliaždeniny lokalizované po rôznych častiach tela, a pritom vpravo i vľavo – tieto poranenia vznikli s najväčšou pravdepodobnosťou následkom fyzického útoku na poškodeného.

Ide o ľahké poranenia, ktoré si vyžadujú objektívnu dobu liečby, PN a dobu obmedzenia v obvyklom spôsobe života do 7 dní.

Za utrpenú bolesť prislúcha 1.220,-€.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaný skutok sa stal, spáchali ho obžalovaní avšak skutok nevykazuje všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., ale vykazuje znaky trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Tr. zák. spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

K právnej kvalifikácii skutku a k výroku o vine

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. kto proti inému použije násillie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Objektom tohto trestného činu je kumulatívne záujem na ochrane osobnej slobody človeka v zmysle slobody rozhodovania a majetok, ktorého sa chce páchatel zmocniť.

Objektívna stránka spočíva v použití buď násillia, alebo hrozby bezprostredného násillia, pričom táto činnosť slúži páchatelovi ako prostriedok na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu napadnutej osoby. Nie je však podmienkou, aby napadnutý kládol odpor, napríklad ak si je vedomý fyzickej prevahy útočníka alebo útočníkov a z obavy pred ďalším násillím odpor radšej vôbec neprejavuje

a podrobuje sa úplne vôli páchatel'a. Objektívna stránka je naplnená aj v prípade, ak je násilie použité proti veci, za podmienky, že ide o prostriedok nátlaku na vôľu poškodeného.

Násilím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu. Násilie spravidla smeruje proti tomu, kto má vec u seba, no je možné spáchať ho aj proti inej osobe alebo veci, pokiaľ je prostriedkom nátlaku na vôľu poškodeného. Prípady spáchania lúpeže použitím násilia na veci sa v praxi takmer vôbec nevyskytujú. Z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu lúpeže intenzita násilia nerozhoduje. O lúpež pôjde aj vtedy, ak páchatel' žiada od iného cigarety a pritom ho udrie päšťou do tváre a spôsobí mu dvojnásobnú zlomeninu dolnej čeľustnej kosti (k tomu porovnaj R 1/1980). V tejto súvislosti treba upozorniť, že v minulosti sa za použitie násilia pri lúpeži nepovažoval prípad, ak páchatel' pomocou ľsti podal poškodenému omamný prostriedok a potom využil vzniknutý stav bezbrannosti na zmocnenie sa cudzej veci z jeho majetku (k tomu porovnaj R 25/1987). Vzhľadom na súčasné znenie § 122 ods. 7 TZ, podľa ktorého je trestný čin spáchaný násilím aj vtedy, ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel' uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, tento judikát už nemožno použiť. Dôležitou podmienkou na vznik trestnej zodpovednosti je, že násilie alebo hrozba bezprostredným násilím musia byť uskutočnené pred zmocnením sa veci. Ak sa páchatel' bezprostredne po zmocnení veci pokúša uchovať si túto vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia, nejde o lúpež, ale o krádež podľa § 212 ods. 1 písm. c) TZ. Ak sa však páchatel' bezprostredne po krádeži pokúša uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia a súčasne pojme úmysel zmocniť sa týmto spôsobom ďalších vecí, dopúšťa sa viacčinného súbehu trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. c) TZ a trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1 TZ (k tomu porovnaj R 51/1976). Násilím nemožno rozumieť neočakávané vytrhnutie veci z ruky (napr. obyčajné rýchle vytrhnutie kabelky z ruky a následný útek). Za násilie však možno považovať také počinanie páchatel'a, pri ktorom páchatel' prekonáva odpor napadnutého napríklad tým, že vecou myká (k tomu porovnaj R 19/1972).

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie, pričom úmysel páchatel'a sa musí vzťahovať tak na použitie násilia alebo hrozbu bezprostredného násilia (teda na násilné konanie), ktorým chce páchatel' prekonať alebo znemožniť odpor napadnutej osoby, pre ktorý sa inak veci nemôže zmocniť, ako aj na snahu zmocniť sa cudzej veci. Ide tu o špecifický cieľ, ktorým je zmocnenie sa cudzej veci. Úmysel páchatel'a sa nemusí vzťahovať na privlastnenie si veci.

Podľa § 212 ods. 1 písm. d) Tr. zák. kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Zmocnením sa rozumie získanie faktickej kontroly nad vecou a jej udržanie.

Subjekt je pri trestnom čine krádeže všeobecný, páchatel'om môže teda byť ktorákoľvek trestne zodpovedná fyzická osoba.

Subjektívna stránka vyžaduje úmyselné zavinenie.

Pojem "vec, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe" je potrebné vykladať tak, že ide o vec, ktorú má osoba na svojom tele alebo je v jej reálnom priamom dosahu.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Napadnutím je nevyhnutné rozumieť fyzický alebo verbálny atak páchatel'a na inú osobu. V prípade verbálneho napadnutia je však potrebné uviesť, že v takomto prípade sa vyžaduje zvlášť vysoká intenzita útoku páchatel'a, t.j. bude musieť ísť o naozaj hanlivé, expresívne vulgarizmy na adresu poškodeného. V prípade fyzického napadnutia sa nevyžaduje na naplnenie skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) TZ spôsobenie ublíženia na zdraví. V zásade možno dospieť k záveru, že sa nevyžaduje ani len spôsobenie ujmy na zdraví, avšak v tomto prípade považujeme za nevyhnutné poukázať na nevyhnutnosť, resp. povinnosť skúmania tzv. materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 TZ.

Intenzitou útoku musí tento presahovať intenzitu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ZoP.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že aby boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže, je nutné, aby úmysel páchatel'ov smeroval k zmocneniu sa cudzej veci použitím násilia alebo hrozbou násilia. Z vykonaného dokazovania je však zrejmé, že úmysel obžalovaných nesmeroval k zmocneniu sa vecí patriacich poškodenému. Uvedené vyplýva najmä z výpovedi obžalovaných, ktorí jednoznačne popreli predchádzajúcu dohodu. Je zrejmé, že ku konfliktu medzi obžalovanými

a poškodeným došlo jednak z dôvodu skončenia predchádzajúceho vzťahu poškodeného s obžalovanou a následnými verbálnymi útokmi na obžalovanú zo strany poškodeného (aj prostredníctvom elektronickej komunikácie).

Obžalovaní nešli za poškodeným s úmyslom násilím sa zmocniť jeho vecí, ale s úmyslom zadovážiť si omamné látky a v prípade napádania obžalovanej E. G. H. poškodenému „dohovoriť“, resp. dať príučku. Konanie obžalovaných tak jednoznačne nenapĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., pretože násilie zo strany obžalovaných nebolo voči poškodenému použité s úmyslom zmocniť sa cudzej veci, ale z dôvodu opakovaného verbálneho napádania obžalovanej poškodeným. Je však zrejmé, že poškodený mal pri sebe veci (peňaženka, obálky s omamnou látkou a bezdrôtové slúchadlá), ktoré mu pri fyzickom napadnutí obžalovaní E. E. a A. B. vzali, teda sa zmocnili vecí, ktoré mal poškodený pri sebe, resp. ktoré „u vypadli počas fyzického útoku“.

Z výpovedí svedkov je zrejmé, že obžalovaná E. G. H. sa do fyzického konfliktu nezapájala a taktiež údajné vyhrážky z jej strany na poškodeného neboli preukázané, resp. boli vyvrátené samotným poškodeným, ktorý v telefonickom rozhovore s obžalovanou sám uviedol, že tieto tvrdenia „.....musel trochu polepšiť“.

Je teda zrejmé, že úmysel obžalovaných sa nevzťahoval na úmysel zmocniť sa vecí poškodeného, ale ich úmysel smeroval k jeho fyzickému napadnutiu z dôvodov, ktoré boli obžalovanými vysvetlené, pričom úmysel použiť fyzické násilie a úmysel zmocniť sa cudzej veci musia byť naplnené kumulatívne.

Po skutkovej stránke bolo nepochybne preukázané, že obžalovaní A. B. a E. E. fyzicky napadli poškodeného, pričom poškodeného vylákala obžalovaná E. G. H. a teda sa taktiež podieľala na jeho fyzickom napadnutí. Rovnako je zrejmé, že obžalovaní sa zmocnili vecí, ktoré mal poškodený pri sebe, avšak ich konanie jednoznačne nenapĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., ale napĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 360 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Je jednoznačne preukázané, že obžalovaní svojim konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

Súd konštatuje, že v rámci vedenia prípravného konania bolo plne rešpektované zákonné ustanovenie § 213 ods. 1 Tr. por. a s tým súvisiace právo obžalovaných na obhajobu, pričom neboli zistené žiadne pochybenia OČTK, ktoré by mali vplyv na zákonnosť dôkazov, získaných v prípravnom konaní. Obžalovaní boli riadne upovedomovaní o všetkých úkonoch vykonávaných v prípravnom konaní. Trestné konanie bolo vedené zákonným spôsobom, jednotlivé dôkazy boli zabezpečované a procesné úkony vykonávané v súlade s príslušnými ustanoveniami trestného poriadku a sú riadne použiteľné pre účely tohto trestného konania. V konaní pred súdom boli taktiež plne rešpektované princípy kontradiktórnosti konania. Trestné konanie predstavuje od svojho začiatku až po koniec organický celok, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizáciou garancií na ochranu práv a slobôd zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov môžu a majú naprávať, resp. korigovať prípadné predchádzajúce pochybenia týkajúce sa aj porušenia základných práv a slobôd. Z tohto pohľadu je podstatným to, že rozsudok má byť založený výlučne na dôkazoch, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní v prítomnosti obžalovaných, ktorý v tomto konaní má a mal reálnu možnosť jednotlivých svedkov, znalcov vypočúvať, klásť im otázky, čo v predmetnej veci obžalovaní aj využili a taktiež mali možnosť reagovať na ostatné, v konaní pred súdom vykonané dôkazy. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadí jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Súd zároveň poznamenáva, že odôvodnenie rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument strany, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu.

Pri posudzovaní subjektívnej stránky trestného činu, ktorou je zavinenie, vychádzal súd z dokazovania, ktoré vedie k záveru, že obžalovaní konali v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., pretože chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom. Zároveň je možné konštatovať, že obžalovaní A. B., E. E. a E. G. H. sú trestne zodpovednými subjektami, a to tak z hľadiska veku, ako aj príčetnosti. Tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní neboli zistené skutočnosti, ktoré by preukazovali, že obžalovaní pre duševnú poruchu v čase spáchania skutku nemohli rozpoznať jeho protiprávnosť, alebo ovládnuť svoje konanie.

Súd konštatuje, že výrok o vine obžalovaných zo spáchania žalovaného skutku nie je možné založiť na indíciách, domnienkach, či len na určitej miere pravdepodobnosti, alebo len na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutky spáchali obžalovaní. Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaného dokazovania.

V danej veci súd konštatuje ucelenú reťaz dôkazov usvedčujúcich obžalovaných zo spáchania skutku uvedeného vo výroku rozsudku, že nie sú žiadne pochybnosti o spáchaní skutkov obžalovanými (s výnimkou tvrdení obžalovaných, ktoré však boli spoľahlivo vyvrátené). Obžalovaní sú usvedčení celým radom priamych (výpovede svedkov, odborné vyjadrenia), ale aj nepriamych dôkazov. Je tak zrejmé, že obžalovaní sa dopustili skutku tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

V konaní pred súdom bola vina obžalovaných jednoznačne preukázaná súd však konanie obžalovaných ne kvalifikoval v súlade s obžalobou, majúc za preukázané, že konanie obžalovaných nenapĺňa všetky znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. nakoľko absentuje úmysel obžalovaných, ale ich konanie kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. teda, že obžalovaní spoločným konaním sa slovne a fyzicky verejne dopustili výtržnosti tým, že napadli iného a spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali na veci, ktorú mal iný na sebe alebo pri sebe .

K výroku o treste

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaných, ich zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti ich nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu – rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom – potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. možno uložiť trest odňatia slobody od 0 do 3 rokov.

Za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. možno uložiť trest odňatia slobody od 0 do 2 rokov.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, čím je vyjadrená zásada proporcionálnosti trestu, a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy (prevencia). Oba prvky sa uplatňujú v zásade súčasne v každom treste.

Účelom trestu v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. je chrániť spoločnosť pred páchatel'mi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovávať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Zákonodarca nedefinuje pojem ochrana spoločnosti (§ 34 ods. 1 Tr. zák.), ani pojem účinná ochrana spoločnosti (§ 47 ods. 1 písm. b) Tr. zák.) a ani rozdiel medzi týmito pojmi. Práve tu je priestor pre voľné hodnotenie dôkazov jednotlivo i v ich súhrne súdom a pre individuálne úvahy o účele trestu za spáchaný skutok a o páchatel'ovi, ktorému má byť trest ukladaný, na jednej strane a o záujme spoločnosti na ochrane pred trestnými činmi a ich páchatel'mi na strane druhej. Nemožno opomenúť ani ďalšie skutočnosti, ktoré majú význam pre trestné sankcie, a to predovšetkým zásadu humánnosti a rešpektovania ľudskej dôstojnosti, ako aj pojem proporcionality, ktorý treba spojiť s pojmom spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a ochranou základných

práv jednotlivca. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov nemožno tiež opomínať ich účel a zmysel, ktorý nie je možné hľadať len v slovách a vetách toho ktorého predpisu, ale najmä vo všadeprítomných relevantných právnych princípoch uznávaných demokratickými právnymi štátmi, medzi ktoré sa zaraďuje aj Slovenská republika.

Záver o tom, či nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť alternatívnym trestom nespojeným s odňatím slobody je právnou otázkou, ktorej riešenie patrí do výlučnej právomoci súdu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Relevantnými faktormi pri ukladaní trestu sú: spôsob spáchania skutku, postoj k dodržiavaniu spoločenských noriem a teda aj spôsob vedenia života. Premietnuté na vec obžalovaných A. B., E. E. a E. G. H., boli zo strany súdu vyššie naznačené faktory zohľadnené, pričom zvlášť bol kladený dôraz na posúdenie záznamov v registri trestov a tiež v registri priestupkov, ktoré jednoznačne prispievajú k zhodnoteniu osôb obvinených a javia sa významnými v nadväznosti na posúdenie správanie a konania obvineného nielen niekoľko dní pred spáchaním skutku. Teda súd prihliadal najmä na ich trestnú a priestupkovú minulosť.

V prípade A. B. a E. E. ide o páchatel'ov, ktorí už v boli právoplatne uznaní vinnými aj z násilnej trestnej činnosti, rovnako tak boli uznaní z priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, navyiac obžalovaný A. B. sa dopustil trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

V prípade E. G. H. ide o osobu, ktorá nemá záznam ani v registri trestov, ani v registri priestupkov.

Pri všetkých troch obžalovaných možno konštatovať, že o osoby požívajúce omamné a psychotropné látky.

Ako je už uvedené, trest je následkom protiprávneho konania.

V danom prípade súd pri zhodnotení všetkých dostupných informácií a dôkazov uložil obžalovaným nasledovné tresty:

A. B. trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby. Súd prihliadal na poľahčujúce a príťažujúce okolnosti ale taktiež na skutočnosť, že v prípade obžalovaného ide o osobu, ktorá už bola pre majetkovú a násilnú trestnú činnosť odsúdená, pričom vychádzajúc z odpisu z registra trestov a registra z evidencie priestupkov, v prípade obžalovaného ide o páchatel'a, ktorý má sklony k páchaniu násilnej trestnej činnosti. Rovnako tak súd bral do úvahy spôsob spáchania skutku.

Trest má zabezpečiť jednak generálnu prevenciu (má pôsobiť na potencionálnych páchatel'ov trestnej činnosti), ale taktiež individuálnu prevenciu (má zabrániť v páchaní trestnej činnosti a viesť páchatel'a k náprave).

Trest je jedným z prostriedkov štátneho donútenia, ktoré štát používa pri plnení svojich funkcií. Štát hrozbou trestom, ukladaním a výkonom trestov poskytuje ochranu základným právnym hodnotám.

Trest v užšom, pedagogickom chápaní môžeme definovať ako jednu z foriem negatívneho motivačného pôsobenia, ako zámerne navodený následok nesplnenej alebo zle splnenej úlohy. V celospoločenskom (sociálnom) kontexte je používaný ako významný obranný mechanizmus pred správaním a konaním, ktoré porušuje zavedené sociálne konvencie, pravidlá alebo normy, teda aj delikventným konaním, pričom systém trestov je vymedzený právom.

Účelom trestu v Slovenskej republike je: a) zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om trestného činu (ochranná funkcia trestu)

b) zabrániť odsúdenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) c) vytvoriť podmienky na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život (individuálna prevencia)

d) odradiť ostatných od páchania trestných činov (generálna prevencia)

e) vyjadriť morálne odsúdenie páchatelia spoločnosťou.

Súd tak aplikujúc vyššie uvedené zásady pre ukládanie trestov v danom prípade uložil na podklade zistených skutočností obžalovanému A. B. trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby.

Súd tiež pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadal na možnosti nápravy obžalovaného.

Generálna prevencia sa v teórii trestného práva ešte člení na pozitívnu (posilňovanie právneho povedomia) a negatívnu (zастраšenie alebo odradenie ostatných od páchania trestných činov). Generálna prevencia sa uskutočňuje prostredníctvom individuálnej prevencie. Pokiaľ sa páchatelovi uložením spravodlivého trestu zabráni v ďalšom páchaní trestnej činnosti, táto skutočnosť má významný vplyv na ostatných členov spoločnosti, lebo nerozhodných členov spoločnosti upozorní na neodvratnosť trestu alebo aspoň na jeho pravdepodobnosť a ostatných upozorní na nebezpečnosť páchania trestných činov. Tresty sú pre spoločnosť nevyhnutné, lebo predstavujú najúčinnější prostriedok zastrašenia a odradenia od páchania trestnej činnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestných činov a posilňuje pocit právnej istoty a princípy právneho štátu.

Podľa § 48 ods. 2 Tr. zák.:

(2) Súd zaradí páchatelia na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatelia hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 49 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. Zák.:

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatelia, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatelia výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b) prijme záruku za nápravu páchatelia a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

(2) V prípade trestných činov podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277 ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie, súd môže podľa odseku 1 podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak súd odsudzuje páchatelia za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Keďže obžalovaný spáchal trestný čin v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia (od 05.11.2024 do 05.10.2025) vo veci Okresného súdu Žilina sp. Zn. 1T14/2024, súd nemohol trest odňatia slobody podmiennečne odložiť.

Súd obžalovaného A. B. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa vyššie uvedeného ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o obžalovaných E. E. a E. G. H., títo nemajú záznam v registri trestov, resp. sa na obž. E. E. hľadí ako keby nebol odsúdený, v ich prípade súd uložil rovnako trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý považuje súd za dostatočný z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného prečinu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaných.

Podľa § 49 ods. 1 ods. 2 Tr. zák.:(1) Súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b) prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd obžalovaným E. E. a E. G. H. výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, počas ktorej bude v rámci plynutia skúšobnej doby dôsledne skúmať ich správanie pre účel vyslovenia súdu, či sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia osvedčili, alebo či takto uložený trest nemal pre obžalovaných účink predpokladaný Trestným zákonom.

V uvedenom prípade súd zohľadnil fakt, že skutok ako taký, ktorý spáchali obžalovaní, nemôže ostať bez povšimnutia štátu, ktorý musí dbať na prevýchovu takýchto páchatel'ov, aby v budúcnosti nedochádzalo k páchaniu takejto trestnej činnosti.

Podmienený trest odňatia slobody je chápaný najmä ako trest nahradzujúci odňatie slobody, pretože tento trest je často spojený s tzv. „prizonizáciou“, teda negatívnym vplyvom väzenského prostredia na odsúdených a na ich bezprostrednú budúcnosť po prepustení z výkonu trestu. Negatívne ovplyvnenie je zjavné nielen u odsúdených s dlhodobým trestom, ale aj v prípade krátkodobých trestov, pobyt vo väzení je totiž vo väčšine prípadov spojený so stratou zodpovednosti odsúdeného za seba samého, za svoje chápanie a za svoju budúcnosť.

Nie je na mieste konštatovanie, že len nepodmienený trest odňatia slobody zabezpečí individuálnu prevenciu a odradí páchatel'a od páchania ďalšej trestnej činnosti. Zákonodarca zaradením alternatívnych trestov sledoval možnosť nápravy páchatel'ov aj iným spôsobom ako odňatím slobody.

Takéto tresty súd považuje za zákonné a spravodlivé, a to aj vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a následok. Takto uložené tresty plnia tak represívnu ako aj preventívnu funkciu trestu. Súd je toho názoru, že pri zvážení všetkých podstatných okolností tohto prípadu je tento trest trestom dostatočne prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaných postačujúcim.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť škodu, ak je jej výška súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, pokiaľ škoda nebola dosiaľ uhradená.

Poškodený L. M. si uplatnil škodu v celkovej sume 1.410,- € pozostávajúcu z bolestného a tiež finančnej hotovosti a bezdrôtových slúchadiel.

Nakoľko trestným činom obžalovaných bola poškodenému spôsobená škoda, súd uložil obžalovaným spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému L. M. škodu v sume 1.410,- €.

- spoločným konaním sa slovne a fyzicky verejne dopustili výtržnosti tým, že napadli iného,

- spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali na veci, ktorú mal iný na sebe alebo pri sebe,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.